विद्राध gaṇa वराकादि zu P. 4, 2, 80. 1) adj. s. u. दक् mit वि; geschickt, gewandt, pfiffig Halis. 2, 230. 334. सांवत्सर Weber, Giot. 110. Kāvilo. 1, 89. — 2) m. oxyt. N. pr. eines Mannes Çat. Ba. 11, 6, 8, 3. 14, 6, 9, 1. 10, 17. Verz. d. Oxf. H. 55, a, 34. — Vgl. वैद्राधक, वैद्राधा, वैद्राधा.

विद्राधचूडामणि m. N. pr. eines verzauberten Papageien Katuås. 77, 6. Ver. in LA. (III) 13, 17. 22, 17.

विद्राधता (von विद्राध) f. Klugheit, Gewandtheit: विश्वासप्रतिपन्नानां वश्चने का विद्राधता Spr. 2855. 2817 (सा विद्राधता v. l.). वाचि Mi-

विद्राधमाध्य n. N. pr. eines Lustspiels Verz. d. Oxf. H. 145, a, No. 305. Verz. d. Tüb. H. 24. Wilson, Sel. Works I, 158. 167.

विद्राधमुखमाउन n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 215, a, No. 514. gedruckt in Habb. Anth. 269. fgg.

विद्गुउ (2. वि + द्°) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 1,6992.

विदत्र s. दुर्विदत्र und सुः

বির্থ (von 1. বির্) Unadis. 3,116. 1) n. a) Weisung, Gebot; Anordnung, Ordnung Nis. 1,7. 3,12. 6, 7. 9, 3. विद्यमा वर् Weisung geben, entscheiden, zu gebieten haben: सुवीरामा विद्यमा वंदेम RV. 1,117,25. विश्वमा वंदासि als Gebieterin schalten 10,85,26. fg. पद्या प-मस्य सार्दन स्रासीते विद्यावर्दन् (wohl so gegen Padap.) AV. 18, 3, 70. ंधा निचिकांत् 5,20,12. RV. 4,38,4. हेाता विद्धांनि प्रचीद्येन् 3,27,7. साधन् 1,18. 10,92,2. प्र न् वीचं विद्या जातवेद्सः das Walten des Agni 6,8,1. Av. 4,25,1. वृज्ञिनवर्तिनं सकनिपपिषे विद्धै Rv. 1,31,6. युज्ञस्य ला विद्या प्टक्रमत्र VS. 23, 57. — b) (Ansage, Aufgebot, concret was auf Ansage u. s. w. sich sammelt, coetus) a) Versammlung einer Gemeinde u. dgl., Verein, Rathsversammlung: विद्येषु प्रशस्त: im Rathe geachtet R.V. 2, 27,12. बुरुर्द्ध देम विद्धे मुवीरा: 17. 1,4. उमे वि विद्धे कविर्त्तर्यति हृत्यम् zwischen der Götter- und Menschengemeinde 8, 39,1. विद्येस्य धीभिः तत्रं राजाना द्धाये den Versitz in der Göttergenossenschaft 3,38,5. पहिमेन्देवा विद्ये मार्यते 10,12,7. 5,63,2. AV. 17, 1,15. drei Ordnungen derselben: त्रीपि त्रता विद्धे स्रतिरेवाम् RV. 2, 27,8. 6,51,2 (= 天田市南 Sλ.). 7,66,10. 8,39,9. 3,38,6. - β) Versammlung zum Gottesdienst; Festgenossenschaft; Feier; = पञ्च Naigu. 3,17. म्रस्मिन्नी म्रस्य विद्धे देवा माद्यधम् RV. 6,52,17. 3,54,2. 7,84,3. या कृषावः प्रेड् ता ते विद्येषु बवाम 5,29,13. श्रीमं कार्तारं विद्याय जी-जनन् 10,11,3. 1,60,1. 3,1,1. त्रिरा दिवा विद्धे सतु देवा: 56,8. 2,4,8. 39, 1. AV. 1,13, 4. RV. 7,21, 2. VS. 22, 2. 34, 2. - \(\gamma\) (kriegerisches Aufgebot: zusammengehörige Schaar) Zug, Geschwader, ordo, insbes. der Marut: गर्तारा यत्तं विद्धेषुं (vgl. ebend. त्रातं त्रातं गणं गणम्) turmatim RV. 3,26,6. क्रीकेित विद्वेषु पृष्ठियः 1,166,2. 85,1.167,6. श्रुतम् के विद्धे पेतिरे नर्र: 5,59,2.7,57,2. तेष्म पूर्क विद्धे so v. a. in geordnetem Kample 18,13. म्रदेवपुं विद्धे देवप्भिः सत्रा क्तम् 93,5.-2) m. a) = योगिन् H. an. 3,322. Med. th. 24. — b) = प्राज्ञ H. an. = कृतिन् Med. - c) N. pr. eines Mannes nach Sas. RV. 5,33,9.

विद्धिन् (von विद्ध) m.N.pr. eines Mannes P. 6, 4, 165. — Vgl. वैद्धिन. विद्ध्यं (wie eben) adj. in eine Versammlung —, in eine Gemeinde —, in einen Rath tauglich u. s. w.: वोर् सीद्न्यं विद्ध्यं सुभेषम् (vgl. वंप्राप्त τής) RV. 1,91,20. सुभावती विद्ष्यां 167,3. यः सुभेयां विद्ष्यार्ः सुद्धा य-ड्याय पूर्त्रपः AV. 20,128,1. RV. 7,36,8. 4,21,2. Agni 3,54,1. 6,8,5. Wagen der Açvin, festlich 10,41,1. श्रा श्रृष्टिर्विद्ष्याई समेतु 7,40,1. श्रा विश्राची विद्ष्यामन्तु die gemeine und die festliche Flamme 43,3.

विद्र्स (विद्र्म्, partic. von 3. विद्, + श्रम्र) m. N. pr.; s. वैद्र्सि. विद्र्म् (विद्र्म् + वम्) adj. Güter gewinnend R.V. 1,6,6.3,34,1.5,39, 1.8,55,1. Air. Ba. 2,27. Pańkav. Ba. 8,3,3.6. 11,4,5.

विद्त्त (2. वि + र्°) adj. der Zähne —, der Fangzähne beraubt; von einem Elephanten Harry. 3822. 4679.

विद्न्वत् m. N. pr. eines Bhargava Pankav. Ba. 13, 11, 10. विद्मृत् m. N. pr. eines Mannes P. 5, 3, 118. gaņa गर्गाद् zu 4, 1, 105. — Vgl. वेद्मृत, वेद्मृत्य.

1. विद्र (von 1. द्र mit वि) 1) m. das Bersten, Zerreissen AK. 3, 3, 5. H. 1488. — 2) n. Cactus indicus Roxb. (wohl die Blüthe) ÇABDAK.im ÇKDR.

2. विद्र (2. वि + द्र्) adj. (f. श्रा) frei von Spalten, — Löchern: भू Kam. Niris. 19,10; vgl. निर्रणा 12.

विदर्श (von 1. द्र mit वि) n. das Bersten, Spalten Varan. Bru. S. 5,81 (vgl. मध्य). भ्व: 97,9.

विद्भे 1) m. pl. N. pr. eines Volkes und des von ihm bewohnten Landes, südlich vom Vindhja mit der Hauptstadt Kundina, AV. Pa-RIÇ. in Verz. d. B. H. 93 (36). MBu. 3, 2076. 2093. 2772. 2852 (an den beiden letzten Stellen nach der Lesart der ed. Bomb., ेहभा ed. Calc.). 6, 351 (VP. 187). 12, 9813. R. 4, 41, 16. RAGH. 5, 60. VARAH. BRH. S. 14,8. Mark. P. 58, 17. sg. das Land: विदर्भी नाम जनपद: Daçak. 180, 9. विदर्भाधिप MBH. 3,2409. विदर्भाधिपराजधानी RAGH. 5,40. विदर्भाधि-पति Buag. P. 10,53,16. ्राज R. Gorr. 1,40,3. Naish. 1,50. पति Mâ-LAV. 77. °귀 Naish. 2,16. Verz. d. Oxf. H. 213,b, No. 507. °쥐지집 МВн. 3,2094. 2780. HARIV. 5842. — 2) m. sg. ein Fürst der Vidarbha (vgl. वैदर्भ)ः कत्या विदर्भस्य MBH. 3, 2103. °तनया 2412. °सुभू Naish. 1, 82. ्राज्ञधानी Verz. d. Oxf. H. 258, a, 28. — 3) m. sg. N. pr. eines Mannes HARIV. 9369. Buag. P. 4,28,28. ein Sohn Gjamagha's HARIV. 1988. fg. 6588. VP. 422. Bulg. P. 9, 23, 38. 24, 1. ein Sohn Rshabha's 5,4,10. — 4) m. = वैदर्भ Krankheit des Zahnsleisches Çanng. Sann. 1,7,76. — 5) f. म्रा N. pr. a) einer Stadt, = क्रिएडन H. 979. MBn. 3,2772. 2826. fgg. 2852 (an allen Stellen m. pl. die ed. Bomb.). HARIV. 6588. — b) eines Flusses Harry. 9511. — c) einer Tochter Ugra's und Gattin des Manu Kakshusha Mink. P. 76,47. — Vgl. द्घि॰, द्शी॰ und वैदर्भ, वैदर्भिः

विद्र्भन्ना (वि॰ + जा) f. patron. der Gattin Agastja's Taik. 1,1,91. विद्र्भि m. N. pr. eines Rshi Ind. St. 1,441. ÇANK. zu Pracenop. 1,1, wo विद्र्भि nicht auf विदर्भ, sondern auf विद्र्भि zurückgeführt wird.

विद्र्भी काणिउन्ये m. N. pr. eines Lehrers Çar. Ba. 14,8,5,22. 7,2,28. विद्वर्घ adj. ohne Haube (द्र्वि), von einer Schlange Çanku. Gaus. 4,18. विद्र्शिन् adj. वुडि सर्वलाकविद्र्शिनीम् R. Gona. 2,116,27. ेनिद्र्शन्नीम् Schl. ेनिर्द्र्शिनीम् (= संमताम् Comm.) ed. Bomb.

विदल्त s. विदल्त. In der Bed. 1) VARAU. BRH. S. 86, 76 (darauf wird geschrieben). — सी उपं स्कन्धा विदली उध्यूळ्ट्: Kaush. Âr. 2, 3. Grans. 1,28.

বিহলেন (von হল্ mit বি) n. 1) das Bersten: der Erde Kathas. 74,